

LJETOPIS KRUNE KRSTIĆA

1905. Rođen 13. studenog u Arbanasima kod Zadra. Otac mu je bio Krsto (1882–1933), učitelj u raznim dalmatinskim mjestima, majka Zorka (1886–1969), domaćica. Među braćom i sestrama bio je dr. Stanko Krstić (1911–1995), istaknuti pneumofizeolog, rođen u Otoku kod Sinja.
1911. U Otoku kod Sinja pošao u pučku školu, koju je završio 1915.
1915. Upisao se u Franjevačku gimnaziju u Sinju.
1921. Objavljuje prve pjesme u “Hrvatskoj prosvjeti”.
1926. Maturirao na talijanskoj klasičnoj gimnaziji “Gabriele d’Anunzio” u Zadru i upisao studij filozofije i talijanistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Tijekom studija bio je članom studentskoga Hrvatskoga katoličkoga akademskog društva “Domagoj”. U “Luči” je objavio pjesmu *Pjesniku iz Asisa*, koja je poslije objavljena i u antologiji *Hvaljen budi, Gospodine moj* Vladimira Lončarevića, Božidara Petrača i Nevenke Videk.
1929. U “Savremeniku” objavio pjesmu *Balada* koja je 1933. izišla u Tadijanović–Delorkovoj antologiji *Hrvatska moderna lirika*. Poslije je ona uvrštena i u Donatovu antologiju *Put kroz noć*.
1930. Diplomirao i onda upisao studij francuskog i latinskog jezika na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, koji je okončao 1934.
1931. Suplent i poslije rektor Nadbiskupske klasične gimnazije u Zagrebu; otpušten iz službe 1934. Od 1931. do 1932. objavljuje u “Krijesu” i u “Hrvatskoj straži” roman *Izlet na Mars* u suradnji sa svestranim Hvaraninom Lukom Perinićem (1906–1999). Pseudonim im je bio Ly-Tai-Fu. Izlazio je i u “Hrvatskoj straži” 1933. U cjelini je objelodanjen u “Obitelji” 1935–1936. i u “Domu i svijetu” 1939–1940. Pod tim pseudonimom objavljivao je Krstić i u drugim publikacijama.
1933. Objavljene su dvije knjige Krstićevih prijevoda (Sigrid Undset: *Proljeće*; Mark Twain: *Mali Toma u balonu*).

1934. Zapošljava se kao suplent na II. klasičnoj gimnaziji u Zagrebu.
1935. Objavljuje u Zagrebu pod pseudonimom Mark Tween knjižicu *Kako piše gospodin M. Krleža*. Prethodno (1933) je u “Hrvatskoj straži” sličan Krstićev pamflet objavljen anonimno. Mnogo surađuje u katoličkom tjedniku “Obitelj”.
1936. Od 11. rujna do 7. listopada bio profesor sisačke klasične gimnazije, odakle je kao profesor prešao na Mušku realnu gimnaziju u Zagrebu.
1937. 9. veljače na Filozofskom fakultetu u Zagrebu doktorirao disertacijom *Psihologija i njen predmet: perspektivna polimorfnost predmeta psihologije* (povjerenstvo: Albert Bazala, Ramiro Bujas i Stjepan Matičević). U Zagrebu je objavljen ulomak iz disertacije. Polazio je ljetni tečaj na Fonetskom institutu u Parizu. U Beogradu položio stručni profesorski ispit.
- 1938–1939. Premješten na Mušku realnu gimnaziju u Osijeku, a u Parizu se kao francuski stipendist usavršavao u poznavanju filozofije, psihologije i lingvistike.
1939. Postaje profesor na IV. muškoj realnoj gimnaziji u Zagrebu.
1940. U veljači postaje prosvjetni referent Banovine Hrvatske. Izlazi mu prijevod s francuskoga (Francis Carso: *Ekipa*). U suradnji s Petrom Guberinom objavio knjigu *Razlike između hrvatskoga i srpskoga književnog jezika*. Ta je knjiga 1941. nagrađena najvećom književnom (“antunovskom”) nagradom. Godine 1945. tu knjigu i neka druga izdanja Matice hrvatske zabranio je Agitprop. Drugo njeno izdanje objavljeno je u Mainzu 1977. U “Obzoru” je Krstić objavio glasoviti članak *Hrvatski književni jezik*. Godine 1999. izišao je taj članak i u knjizi *Norme i normiranje hrvatskoga standardnoga jezika* (priređio Marko Samardžija).
1941. Od rujna je lektor u Hrvatskome državnom uredu za jezik u Zagrebu. Bio je član Jezičnog povjerenstva za hrvatski jezik, njegovu čistoću i pravopis. Zajedno s Franjom Ciprom i Petrom Guberinom pripremio je *Hrvatski pravopis*. Kako je to bio pravopis fonološkoga, a ne morfonološkoga tipa, njegovo je objavljivanje spriječeno. Bio je to pravopis protivan Poglavnikovo *Zakonskoj odredbi* od 14. kolovoza 1941. U studenom 1941. isticao je: “Moralna je dužnost svakog građanina da nastoji promijeniti one zakone koje po svojoj savjesti ne smatra korisnim za narodnu i kulturnu zajednicu.” U radijskim emisijama tijekom te i sljedećih nekoliko godina često je govorio o

- hrvatskom jeziku, također o njem pisao u dnevniku “Hrvatski narod”. U radijskim emisijama govorili su i drugi, Franjo Fančev, Blaž Jurišić, Petar Guberina, Franjo Cipra, Adolf Bratoljub Klaić i drugi.
1942. Otišao je u Italiju na studijsko putovanje “radi usavršavanja u talijanskom jeziku i upoznavanja zemlje i umjetnosti”. Ured su napustili i Blaž Jurišić, Franjo Cipra i Petar Guberina, s time da nije sigurno da je Guberina ikada radio u tom uredu. Iz Italije se Krstić vratio u siječnju 1943.
1943. Od 27. siječnja 1943. do 19. travnja 1945. radi kao profesor na II. muškoj realnoj gimnaziji u Zagrebu.
- 1944–1945. Sudeći po Krstićevu tekstu *Nekaj o Divjim kostajnama Vlaste Uršić* (“Hrvatski narod”, VI, br. 1 099, str. 5, 3. kolovoza 1944), čini se da je u zborniku “Hrvatski godišnjak”, koji je izišao 1944. i 1945., Krstić radio kao jedan od urednika; kao urednik naznačen je Danijel Crljen.
1945. Od 20. travnja do 8. svibnja radio je kao asistent u Psihologijskom zavodu Filozofskog fakulteta u Zagrebu. U svibnju je izbjegao u Austriju gdje je boravio u engleskom logoru za emigrante. Potkraj godine se vratio te je bio konfiniran u Zadar, gdje nije mogao dobiti stalni posao. Držao je privatne instrukcije te se bavio korekturom tehničkih školskih knjiga.
1947. Oslobođen je na sudu svih optužbi o ratnim zločinima.
- 1948–1949. Radio u zadarskoj ispostavi splitskog Mesoprometa kao korespondent, evidentičar i statističar te predavao u Školi učenika u privredi u Zadru. Tijekom 1948. bio je orguljaš zbornice Župe Gospe Loretske “Vicko Zmajević”.
1950. Zaposlen je do 20. travnja u Državnom arhivu u Zagrebu, ali bez plaće. Nakon toga do kraja rujna 1951. radio je u Državnom arhivu u Zadru kao bibliotekar arhivske knjižnice i prikupljao građu o povijesti zadarskih Arbanasa i o njihovu govoru, među ostalim. Bez znanja direktora Stjepana Antoljaka odlazi u listopadu 1951. u Leksikografski zavod FNRJ-a u Zagrebu.
1951. Zaposlen kao asistent u Leksikografskom zavodu FNRJ-a. U “Glasu Zadra” objavio članak o doseljenu Arbanasa u okolicu Zadra.
1952. Postao je u Leksikografskom zavodu stručni suradnik.

1953. Državni arhiv u Zadru objavio je "Miscellanea" II–IV. Urednik je bio Stjepan Antoljak, priređivači Kruno Krstić, Ante M. Strgačić i Mirko Zjačić.
- 1953–1975. Radio kao redaktor u Jugoslavenskome leksikografskom zavodu i surađivao u njegovim izdanjima redigiranjem i pisanjem natuknica. I nakon umirovljenja još je neko vrijeme radio u Zavodu na temelju ugovora.
- 1963–1964. Radilo se na tom da na Filozofski fakultet u Zadru dođe Kruno Krstić, i to za izvanrednoga profesora psihologije. To je politički spriječeno.
1964. U zborniku *Zadar* objavio rad *Doseljenje Arbanasa u Zadar*.
1969. Sastavio je program istraživanja hrvatske filozofske baštine, koji postoji u više verzija.
1971. U "Hrvatskom tjedniku", br. 3 od 30. travnja 1971, objavljen razgovor s Krunom Krstićem o filozofskoj baštini Hrvata. Razgovor vodio Zlatko Posavec.
1972. U rujnu je bio u Madridu na kongresu filozofa i tom je prilikom posjetio Pavla Tijana i Nedjeljku Luetić-Tijan, hrvatskoga leksikografa i publicista te hrvatsku kulturnu djelatnicu. Razgovarao je s njima vrlo otvoreno, i o politici.
1973. Izradio koncepciju *Hrvatskoga biografskog leksikona*.
1974. Izišao je *Leksikon Jugoslavenskog leksikografskog zavoda*; Krstić je naveden kao jedan od urednika.
1975. Bio jedan od osnivača, urednika i suradnika časopisa "Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine"; glavni urednik bio je Vladimir Filipović. Dobio orden rada sa zlatnim vijencem.
1987. Objavio *Rječnik govora zadarskih Arbanasa*. Preminuo u Zagrebu 6. prosinca. Sahranjen je na Mirogoju.

J. L.